

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(31. heinäkuuta 2001)

Komissio päätti 1. kesäkuuta 2001 toteuttaa kattavan toisen vaiheen tutkimuksen ehdotetusta yritys-kaupasta, jossa espanjalainen sähköntuotantoyhtiö Hidroeléctrica del Cantábrico S.A. (Hidrocantábrico) siirtyisi espanjalaisen Grupo Villar Mir -yhtiön ja Energie Baden-Württemberg (EnBW) -yhtiön yhteiseen määräysvaltaan. Komissio pitää ehdotettua toimenpidettä hyvin epäilyttävänä siinä mielessä, että se saattaa vahvistaa nykyistä yhteistä määräävää markkina-asemaa Espanjan sähköntuotantomarkkinoilla. Komissio selvittää myös, missä määrin Electricité de Francen (EdF) määräävä asema vahvistuu, sillä yhtiöllä on jaettu määräysvalta EnBW:ssä. Espanjan viranomaiset ovat pyytäneet päätöstä asian käsittelyn siirtämisestä Espanjan viranomaisille. Koska komissio kuitenkin on aloittamassa sulautuma-asetuksen⁽¹⁾ 9 artiklan mukaista perusteellista selvitystä, sen ei tarvitse tehdä kansallisten viranomaisten pyyntöä koskevaa päätöstä menettelyn tässä vaiheessa.

Komission on tehtävä lopullinen päätös viimeistään neljän kuukauden kuluessa siitä ajankohdasta, jolloin se päättää aloittaa toisen vaiheen tutkimuksen.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 4064/89, annettu 21 päivänä joulukuuta 1989, yrityskeskittymien valvonnasta, EYVL L 395, 30.12.1989, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1310/97, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1997, EYVL L 180, 9.7.1997.

(2001/C 364 E/212)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1751/01

esittäjä(t): Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya (PPE-DE) komissiolle

(15. kesäkuuta 2001)

Aihe: Pähkinäalan tuet

Mallorcan saarella harjoitetaan vain vähän maataloutta. Maatalous on kuitenkin Mallorcan sosiaalirakenteen, maankäyttösuunnittelupolitiikan ja ympäristönsuojelun olennainen tekijä.

Mallorcan maataloustuotannosta suurin osa on pähkinöitä, minkä vuoksi Euroopan unionin päätös vähentää tukia tai lakkauttaa ne merkitsisi raskasta iskua saareen sosiaaliselle yhteenkuuluvuudelle, koska lähes kaikki maataloustoiminta loppuisi ja maatilat hylättäisiin.

1. Mikä on komission toimintalinja pähkinäalalla?
2. Aiotaanko pähkinäalan tukipolitiikkaa jatkaa?
3. Aikooko komissio erotella mahdolliset tuet sen mukaan, mikä niiden sosiaalinen vaikutus on alueisiin?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. heinäkuuta 2001)

1. Pähkinöitä (manteli, hasselpähkinä, saksanpähkinä, pistaasimanteli ja johanneksenleipä) koskevan politiikkansa mukaisesti komissio on tukenut vuodesta 1989 alkaen pähkinäalaa erityisin ja väliaikaisin toimenpitein. Tässä yhteydessä pähkinäalalle on myönnetty erityistukea kymmeneksi vuodeksi hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 18 päivänä toukokuuta 1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1035/72⁽¹⁾ II a osaston nojalla. Toimenpiteen tavoitteena on pohjimmiltaan parantaa tuottavuutta ja kilpailukykyä.

Hasselpähkinälle myönnettiin tilapäinen kiinteä tuki vuosiksi 1997–2000.

2. Yhteisön menot vuosina 1990–2000 olivat yli 800 miljoonaa euroa. Nykyisten parannussuunnitelmien menoiksi arvioidaan lähes 200 miljoonaa euroa vuoteen 2006 mennessä. Lisäksi tuottajaorganisaatiot, joiden parannussuunnitelmat hyväksyttiin 1990, saattoivat hakea enintään vuoden jatkoa suunnitelmansa rahoitukseen.

Tällainen erityistuki on kuitenkin aina tarkoitettu vain tilapäiseksi ja asteittain alenevaksi taloudellisen vastuun siirtämiseksi kasvattajille. Tällä perusteella komissio katsoo, että parantamissuunnitelmien jatkaminen alan talouden tukemiseksi ei ole soveliaintapa vastata tilanteeseen. Pähkinäkysymystä on tarkasteltava laajemmassa yhteydessä.

Hedelmä- ja vihannesalan kaikkien muiden tuotteiden tavoin pähkinät saavat tukea hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 toimintarahastoista, joista tuetaan rahallisesti kaikkia tuottajaorganisaatioiden kaupan pitämiä hedelmiä ja vihanneksia ⁽²⁾.

3. Kun otetaan huomioon pähkinätuotannon sosiaaliset ja ympäristönäkökohdat, jäsenvaltiot voivat tietenkin sisällyttää pähkinät maaseudun kehittämissuunnitelmiin Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17. toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 ⁽³⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 118, 20.5.1972.

⁽²⁾ EYVL L 297, 21.11.1996.

⁽³⁾ EYVL L 160, 26.6.1999.

(2001/C 364 E/213)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1754/01

esittäjä(t): Alexander de Roo (Verts/ALE) komissiolle

(15. kesäkuuta 2001)

Aihe: Vihreä sähkö Alankomaissa

Jopa 40 prosenttia Alankomaiden kotitalouksista harkitsee siirtymistä vihreän sähkön (uusiutuville energialähteillä tuotettu sähkö) käyttäjäksi. Alankomaalaiset kuluttajat voivat 1. heinäkuuta 2001 lähtien valita itse vihreän sähkön tuottajansa, riippumatta siitä, missä he asuvat. Essent BV -yhtiö tarjoaa jo tavanomaista sähköä halvempaa vihreää sähköä. Hinnanero selittyy sääntelevällä energiaverolla (Regulerende Energiebelasting, REB), joka ei koske vihreää sähköä. Alankomaalaiset sähkötuottajat haluavat nopeasti kasvavan kysynnän tyydyttääkseen hankkia vihreää sähköä ulkomailta.

Alankomaiden valtiovarainministeriö haluaa rajoittaa vihreän sähkön tuontia ulkomailta, koska se pelkää menettävänsä osan REB:n tuotosta, jos kansalaiset siirtyvät sankoin joukoin käyttämään vihreää sähköä. Eräiden tietojen mukaan kyse on noin 1,8 miljardista eurosta.

REB (kansan suussa "ekovero") otettiin käyttöön energian kulutuksen vähentämiseksi ja jotta ihmisiä rohkaistaisiin siirtymään vihreään sähköön. Veron tuotto on tarkoitettu keventämään tuloverotusta ja tekemään työstä edullisempaa energiaan verraten.

Eikö komissio ole kanssani samaa mieltä, että tässä on nyt käynyt aivan päinvastoin?

Missä määrin ovat valtiovarainministeriön suunnitelmat vastoin energiamarkkinoiden vapauttamispyrkimyksiä?